

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สมมุติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร และการนำไปใช้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผล ประเมินผล
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จำแนกตามตัวแปรต้น ได้แก่ วุฒิ การศึกษา และประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อรวบรวมปัญหาและข้อเสนอแนะความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3

สมมุติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความต้องการการนิเทศงานวิชาการ แตกต่างกัน

2. ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ที่มีประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษต่างกัน มีความต้องการการนิเทศงานวิชาการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชา ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จำนวนทั้งสิ้น 293 คน จากโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 24 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งทำหน้าที่ครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนรายวิชา ในโรงเรียนเรียนร่วม 24 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จำนวน 166 คน ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี และมอร์แกน แล้วสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการใช้ตารางเลขสุ่มเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 166 คน แบ่งตามวุฒิการศึกษา 3 กลุ่ม ได้แก่ วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 15.1 ปริญญาตรี ร้อยละ 70.5 สูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 14.5 และแบ่งตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ได้แก่ ผ่านการอบรม ร้อยละ 31.9 และไม่ผ่านการอบรม ร้อยละ 68.1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เลือกรับเกี่ยวกับสถานภาพ ซึ่งมีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97 ใช้สอบถามระดับความต้องการการนิเทศงานวิชาการ และตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 จำนวน 166 คน จากโรงเรียนเรียนร่วม 24 โรงเรียน ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามขั้นตอน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามด้วยค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมและรายด้าน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการการนิเทศงานวิชาการ

ของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ที่มีวุฒิต่างกันและที่มีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบว่ามึนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 สรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ($\bar{X} = 3.38 - 3.45$) ยกเว้น ด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$)

2. ผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศงานวิชาการของ ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความต้องการการนิเทศงานวิชาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน โดยครูที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการการนิเทศงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ($\bar{X} = 3.26 - 3.49$) ยกเว้นด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) ครูที่มีวุฒิปริญญาตรี มีความต้องการการนิเทศงานวิชาการ อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้าน ($\bar{X} = 3.36 - 3.42$) ยกเว้นด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) ส่วนครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความต้องการการนิเทศงานวิชาการ อยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ($\bar{X} = 3.61 - 4.00$) ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$)

3. ผลการเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3 ที่มีประสบการณ์การอบรม เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษต่างกัน พบว่า โดยรวม มีความต้องการการนิเทศงานวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัญหาด้านความต้องการการนิเทศงานวิชาการที่สำคัญ คือ เครื่องมือวัดผล ประเมินผล ไม่สอดคล้องกับความบกพร่องของเด็ก การนำหลักสูตรของเด็กปกติมาปรับใช้กับ เด็กพิเศษดำเนินไปได้ยาก เพราะเด็กเหล่านี้มีความบกพร่องหลากหลาย การมุ่งขีดเขียน มากกว่าการจัดกิจกรรมเพื่อแสดงออกในพฤติกรรมอื่น ๆ เด็กข่มขู่เพื่อนำ เพราะเด็กพิเศษ มีความบกพร่อง ข่มขู่ขาดความถนัดในการขีดเขียน ครูไม่มีเวลาผลิตสื่อ ต้องสอน 21–25 ชม. ต่อสัปดาห์

5. ข้อเสนอแนะสำคัญ ได้แก่ จัดการประชุมร่วมกัน ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอน ให้ร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ วิธีการวัดผล การจัดทำข้อทดสอบ และเกณฑ์ การประเมินทุกวิชาและทุกระดับชั้นให้เหมาะสม พัฒนานุเคราะห์ผู้เกี่ยวข้องกับเด็กพิเศษ อย่างสม่ำเสมอโดยการนิเทศ จัดอบรมสัมมนาหรือศึกษาดูงาน จัดสื่อจำเป็นให้เด็กพิเศษ ครอบคลุมห้องเรียน และให้มีศูนย์บริการสื่อ และให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างโรงเรียน เรียนร่วม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัด ประจำเขตและ สพฐ. เพื่อกำหนดหลักสูตรที่ถูกต้องเหมาะสมทุกระดับ

อภิปรายผล

1. ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วมีความต้องการ นิเทศในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาแต่ละเรื่องในด้านต่างๆ จะเห็นว่ายังมีความต้องการ ลดหลั่นตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ คือ

1.1 ด้านการวัดผลประเมินผล จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูผู้สอนที่มี วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความต้องการในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่า ปริญญาตรี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง โดยต้องการทำความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ การวัดผลเกี่ยวกับการนิเทศงานวิชาการที่เป็นปัจจุบันเป็นอันดับ 1 ต้องการให้มีวิธีการวัดผล ประเมินผลวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ (2542 ค : 3) รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ปีการศึกษา 2541 ที่ผ่านมาพบสาเหตุสำคัญหลายประการในการวัดผล ประเมินผล ได้แก่ นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีระดับความรู้ ความสามารถที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ สังคมและพฤติกรรมในระดับต่างๆ กันเป็นรายบุคคล จึงค่อนข้างยากที่จะประเมินผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตรในแต่ละระดับ การใช้อุปกรณ์พิเศษ

และการหาวิธีการทดแทนให้เหมาะสมกับสภาพความพิการเป็นเรื่องละเอียดอ่อนต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ในการดำเนินการประเมินผลรายบุคคลให้เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ ซึ่งผู้ประเมินต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านการวัดผลและจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ จึงจะสามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรม และวิธีการประเมินให้เหมาะสมกับสภาพร่างกาย สติปัญญา และจิตใจของเด็กแต่ละคน

จำแนกตามประสบการณ์การอบรมเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ แยกต่างกันอย่างสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 19) สรุปว่า การวัดผลประเมินผลจะต้องแยกเด็กที่มีความต้องการพิเศษออกจากเด็กปกติ โดยไม่นำคะแนนและจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปรวมกับเด็กปกติ ในการวัดผลประเมินผลจะต้องสอดคล้องกับการเรียนการสอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน รายละเอียดของการวัดผลประเมินผลต้องกำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล และเรียนเนื้อหาครบเช่นเดียวกับเด็กปกติโดยไม่มี การยกเว้น การวัดผลประเมินผลให้ใช้ตามเกณฑ์ปกติ แต่ถ้าได้รับการยกเว้นบางจุดประสงค์ และยกเว้นบางเนื้อหา การวัดผลประเมินผลให้เป็นไปตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กแต่ละคน ที่สำคัญ คือ ต้องปรับปรุงวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ รวมทั้งคำนึงถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นรายบุคคล คำนึงถึงจิตวิทยาและความพร้อมของเด็ก ครูต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับเด็กพิเศษ

1.2 ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ครูผู้สอนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีความต้องการในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการให้มีมาตรการปรับปรุงอัตราเวลาเรียนตามหลักสูตร ดังที่ ศาสตราจารย์ศรียา นิยมธรรม (2548 : 109-117) ได้กล่าวถึง หลักสูตรการเรียนร่วมว่า หลักสูตรทุกรูปแบบจะต้องแทนที่ชนะต่างๆ ได้ พูดยกอีกนัยหนึ่งก็คือ รูปแบบนั้นจะต้องมีเหตุผลเฉพาะ มีทฤษฎีหรือปรัชญา สิ่งที่บรรจุในหลักสูตรจะต้องประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีนำไปใช้ จุดมุ่งหมายระยะยาว ระยะสั้น อายุ และประเภทของเด็กที่จะใช้หลักสูตร ในการจัดหลักสูตรควรคำนึงถึงปัญหาของเด็ก เริ่มจากปัญหาของเด็ก เนื้อหาของหลักสูตร จึงกล่าวถึงส่วนที่ว่า "จะสอนอะไร" โดยคำนึงโดยตรงจากการประเมินเด็กแต่ละคน การสอนก็ดำเนินไปโดยตรงกับการแก้ไขปัญหาโดยคำนึงถึงทักษะพื้นฐาน การวางแผนวิธีนี้เริ่มจากทักษะของเด็กที่ใช้ในกระบวนการเรียน เนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ จัดโดยคำนึงถึงทักษะ

ต่าง ๆ เช่น ภาษา การให้ความสนใจ การรับรู้กระบวนการเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว ทักษะสังคม การได้ยิน ทักษะการช่วยเหลือตนเอง รูปแบบหลักสูตรที่ใช้

จำแนกตามประเภทการรบกวน มีความต้องการนิเทศงานวิชาการแตกต่างกัน (เกษม ทองสัมฤทธิ์. 2540 : 68) ได้สรุปปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนร่วมไว้ดังนี้ ผู้รับผิดชอบงานในระดับจังหวัด ระดับอำเภอมีน้อย มีภาระงานอื่น ๆ มาก งานการศึกษาพิเศษเป็นงานละเอียดอ่อน และมีปริมาณงานมาก ทำให้ผู้รับผิดชอบงานไม่สามารถพัฒนางานได้เต็มที่ ประกอบกับยังขาดการพัฒนาให้มีความรู้ ความสามารถเพียงพอที่จะช่วยเหลือครูได้ ครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเทคนิคที่เกี่ยวข้องไม่มากพอที่จะพัฒนาเด็กให้มีความก้าวหน้าขึ้นได้ อย่างเป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากยังขาดการนิเทศกำกับดูแลติดตามผลในทุกระดับไม่ทั่วถึง ไม่ต่อเนื่องและมีการศึกษาค้นคว้าน้อยมาก ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญทางการศึกษาพิเศษ ไม่มีผู้ให้คำแนะนำปรึกษา รวมทั้งขาดแหล่งศึกษาหรือเรียนรู้สำหรับผู้ปฏิบัติงานในโครงการเรียนร่วมต้องการให้มีการนิเทศด้านหลักสูตรและการนำไปใช้

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ประภคทิ พูลพัฒน์ (2546 : 95) และผดุง อารยะวิญญู (2533 : 204-212) กล่าวถึงหลักการเรียนการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ไว้สอดคล้องกัน ดังนี้ สอนจากสิ่งที่ย่างที่สุด เริ่มสอนเด็กด้วยเนื้อหาที่ต่ำกว่าระดับความสามารถของเด็กเล็กน้อย สุภานิตตะวันตกบทหนึ่งกล่าวว่า "การเริ่มต้นที่ดีเท่ากับสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง" การเริ่มต้นที่ดีควรเริ่มในระดับที่ต่ำกว่าความสามารถของเด็กเล็กน้อย เพื่อให้เด็กรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการเรียน เด็กจะมีกำลังใจที่จะเรียนต่อไปในลำดับที่ยากขึ้น

เด็กจะเรียนรู้ได้ดีต้องอาศัยประสบการณ์เดิม รวมถึงการให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ให้เด็กเรียนรู้ตามขีดความสามารถของตน เด็กแต่ละคน มีความแตกต่างกัน การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจึงเน้นการ ครูต้องใช้แรงเสริมอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ คำชม หรือสิ่งของที่ครูให้แก่เด็กเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมพึงประสงค์ โดยที่เด็กพึงพอใจในแรงเสริมที่ครูให้และแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ซ้ำอีกซึ่งไม่ใช่เรื่องยากที่ครูทุกคนทำได้ดีอยู่แล้ว เพราะกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ซับซ้อน

จำแนกตามประเภทการรบกวนมีความต้องการนิเทศงานวิชาการไม่แตกต่างกัน สุนทร โคตรบรรเทา (2548 : 33) กล่าวว่าแนวคิดหนึ่งที่ส่งเสริมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้

ในการพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ทฤษฎีพหุปัญญา กล่าวไว้ว่า “เด็กทุกคนสามารถได้รับการพัฒนาและส่งเสริมให้เก่งในหลาย ๆ ด้าน ตั้งแต่แรกเกิด เพราะสมองของเด็กพัฒนาได้เต็มที่และสูงสุดในระยะ 5 ปีแรก และสามารถพัฒนาได้เท่ากับ 13 ปีหลังจากนั้น ดังนั้นการพัฒนาการเรียนรู้อันของเด็กในระยะ 5 ปีแรก (0-5 ปี) จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ส่วนในระยะหลัง ๆ คือ ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความสำคัญรองลงมา แต่ถ้าจะให้เก่งด้านใดด้านหนึ่ง ต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ เพื่อให้เกิดทักษะในด้านนั้น ๆ การพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงไม่เป็นเรื่องที่ยากเกินไปสำหรับครูทุกคน

1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา มีความต้องการนิเทศงานวิชาการ แตกต่างกัน โดยครูผู้สอนที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมีความต้องการในระดับมาก ส่วนครูผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความต้องการให้มีอุปกรณ์ประจำห้องเรียนที่จำเป็นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อย่างครบถ้วน ต้องการได้รับบริการความสะดวกในเรื่อง สื่อการเรียนการสอน เช่น หนังสือ คู่มือ ตำรา อุปกรณ์สำหรับเด็กแต่ละประเภท ต้องการให้มีศูนย์บริการด้านสื่อการเรียนการสอน ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่จะนำมาใช้ จัดการเรียนรู้อาจมีหลากหลาย กรมวิชาการ (2545 : 4) เน้นว่าสื่อเพื่อการศึกษาควรมีตัวช่วยตนเอง ผู้เรียนและผู้สอนสามารถจัดทำและพัฒนาขึ้นเองได้ หรืออาจนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวและในระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ โดยเลือกใช้สื่อเพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 : 30) สรุปว่าสื่อการเรียนการสอนที่ใช้กับนักเรียนปกติสามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ได้เช่นเดียวกัน แต่ครูผู้สอนต้องปรับลักษณะ เทคนิควิธีการใช้ให้เหมาะสม และสอดคล้องตามความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล

จำแนกตามประสบการณ์การอบรม มีความต้องการนิเทศงานวิชาการ แตกต่างกัน ดังที่ กรมวิชาการ (2545 : 4) สรุปว่า วัสดุอุปกรณ์การจัดการเรียนการสอนโรงเรียน เรียนร่วม บางอย่างอาจไม่มีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป มีการนำเข้าจากต่างประเทศ เช่น ภายอุปกรณ์บางอย่าง เครื่องพิมพ์ดีดอักษรเบรลล์ เครื่องช่วยฟัง สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ผู้นิเทศควรจะเป็นธุระจัดหาให้ การจัดซื้อจัดหาอาจต้องใช้เวลาานาน จำเป็นต้องมีการสำรวจ เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นก่อนให้บริการด้านสื่อต่าง ๆ เหล่านี้จะ ได้ใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าสูงสุด โดยต้องมีการติดตามผลการใช้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นการจัดสื่อ

ถึงอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ต่าง ๆ อาจแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายการให้บริการ และลักษณะความบกพร่อง ครูผู้สอนต้องมีความรู้อย่างเพียงพอและต้องศึกษามือถือการใช้ อย่างละเอียด อาจต้องปรับลักษณะ เทคนิควิธีการใช้ให้เหมาะสม และสอดคล้อง ตามความต้องการของนักเรียนเป็นรายบุคคล

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยความต้องการการนิเทศงานวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 3 ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะเพื่อให้ เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในโครงการเรียนร่วม ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ ดังนี้

1.1 โรงเรียนควรจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อคัดเลือกเด็กพิเศษ โดยกำหนดเกณฑ์ วิธีการให้ได้มาตรฐาน ควรมีการประชุมร่วมกันระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนเพื่อจัดทำการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับเด็กแต่ละคน ควรปรึกษาหารือกันระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน ในการกำหนดมาตรการ การประเมินผลการเรียนของเด็กพิเศษให้ถูกต้องเหมาะสมตามแนวทางของหลักสูตร ควรจัดตั้งชมรมผู้ปกครองการศึกษาพิเศษของโรงเรียนร่วม

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรให้มีการจัดสัมมนาและศึกษาดูงาน โรงเรียนที่จัดโครงการเรียนร่วม ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในประเทศและนอกประเทศ ประชุมปฏิบัติการเพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ของครูผู้สอนที่ประสบความสำเร็จในการสอน แต่ละวิชา แต่ละเรื่องของการเรียนการสอน จัดทำแนวการสอนของเด็กพิเศษในระดับจังหวัด กลุ่มโรงเรียนและในโรงเรียนให้เป็นหน่วยบริการแก่โรงเรียนในโครงการเรียนร่วม รวมทั้ง ด้านการปรับปรุง ส่งเสริม พัฒนาคุณภาพนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนเรียนร่วม อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง

1.3 ควรมีสุนัขสื่อของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับจังหวัด กลุ่มโรงเรียน เพื่อเป็นหน่วยบริการแก่โรงเรียนเรียนร่วม ควรจัดประชุมปฏิบัติการเพื่อให้ครูมีความรู้ มีเทคนิคในการประยุกต์ใช้สื่อ ผลิตภัณฑ์ด้วยวิธีประหยัด ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอ กับการจัดซื้อสื่อที่จำเป็นสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษห้องเรียนพิเศษทุกระดับ

1.4 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ควรให้มีคณะกรรมการ ประชุมร่วมระหว่างสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน กรมวิชาการ เพื่อทบทวนแนวทางการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมที่ได้ดำเนินการมากกว่า 10 ปี เพื่อสรุปและพิจารณาปรับปรุงพัฒนาจุดหมาย โครงสร้างและเนื้อหาสาระ และวิเคราะห์หลักสูตรให้เกิดประโยชน์และนำไปใช้ได้จริงบนพื้นฐานของปรัชญา และหลักการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกประเภท ทุกระดับการศึกษา และทุกระดับความบกพร่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป มีดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนา รูปแบบการวัดผลประเมินผล ที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม ในสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้น

2.2 ศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของครูผู้สอนเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้น

2.3 ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนร่วม สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมในสถานศึกษา

2.4 ควรศึกษาปัญหาการจัดการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม